

ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಂಪನಿ, ಉದ್ಯೋಗ, ಅರ್ಥಕರೆ ಇತ್ತೀಡಿ ಇಂದಿನ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಪ್ರವೇಶಗೊಂಡರೂ, ಸಂಬಂಧಗಳು ಇಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕುತ್ಪತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಾಲಮಾನದ ಕಥೆಗಳ ಒಂದು ವೈಷಣಿಕ ವೆಂದರೆ ರಕ್ತಸಂಬಂಧಗಳ ಬಿರುಕು. ಈ ಶರೀರಮಾನದ ಲಕ್ಷಣವೂ ಇದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಬಿರುಹುಗಳಿಗೆ ಗಂಡಿನ ಸಂಶಯಗಳು ಮತ್ತು ದೋಷಭ್ರಾಗಳೇ ಕಾರಣ. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವಿನಾ ಕಾರಣ ದುರ್ಬಲತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇ ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಹೆಚ್ಚುಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಿನ ‘ಸಂಶಯ’ ಮತ್ತು ‘ದುರ್ಬಲತೆ’ಗಳೇ ಸಾಯಿಯಾಗಿವೆ. ಭಾಯಾ ಅವರ ಇದೇ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ ಬಗೆ ‘ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಗೆದ್ದುವನು ಸಂಶಯ ಗೆಲ್ಲಾಗದೇ ಸೋತೆ’ ಹೆಚ್ಚು ತನ್ನ ಬಗೆ ‘ನಾನು ನನ್ನ ಅಹಂ ಬಿಡಲಾಗದೇ ಸೋತೆ’ ಎಬು ನುಡಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಸಾಲಾಗಳನ್ನು ನಾನು ಉದಧೀಸಲು ಕಾರಣ, ಇಂದಿನ ಹೆಚ್ಚಿಕಾರಣ ಹೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಮುಖ್ಯವಿಚಾರಗಳಿಂದರೆ ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಅಹಂಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಆದರೆ, ಇವರು ಇವುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ತರಲಾಗುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದರೆ. ಅವು ಕೇವಲ ಸಂಸಾರದ ಚೌಕಟ್ಟನಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಬಂಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಭಾಯಾ ಅವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂತ ಇಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳು ಒಂಟಿತನವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದು. ‘ಮಾಸರು’, ‘ಪಾತ್ರಿಚಿಕೆ’ ಇಂದ ಪಾತ್ರಗಳ ತಮ್ಮೀಂದ ದೂರವಾದ ಜೀವಗಳನ್ನು ಪುರಿತು ಬಿಡುಕುವುದು ಹುಡುಕುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಭಾಜ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಸೆಳೆದರೂ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ ಇವು ಹೆಚ್ಚಿನ ದ್ವಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತುವರೆಯಿಂತಹೆ. ಇದನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾದರೇ ದಟ್ಟವಾದ ಜೀವನ ದರ್ಕನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಜೊತೆಗೆ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಸಂಭಾಪಣೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸದೇ ಸಾಂದ್ರತೆಯನ್ನು ತಂಬುಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿತ್ತಿರುವ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪಾತ್ರ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದೆ ಹೋದರೆ, ಹೋಸ ಜೀವನದ್ವಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಕಷ್ಟ. ಈ ಕ್ರಮ ಸ್ವಾಜನನೀಲತೆ ಮತ್ತು ಲೋಕರ್ಧಾಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಜಾಗತಿಕರಣದ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ಗಂಡು-ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನಸಿಕ ಇಬ್ಬಿಂದಿತನಗಳು ಕ್ಷಮಿತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೂ, ಇನ್ನೂ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಸಂಬಂಧಗಳೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಬಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಮವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿದ್ಯುತ್ವಾನವೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಒಳನೋಟಗಳೇ ಬೇರೆ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಎಲ್ಲ ವಾದಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಭಡಕಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಇಂದಿಗೂ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಪಡುತ್ತಿರುವ ನೋವು, ಅವಮಾನಗಳು ಕಥೆಯ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮತ್ತುಪ್ಪು ಜೊಪುಗೊಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಡೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ವಿದ್ಯುತ್ವಾನಾಗ ಜಂಟಿಯ್ಯಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆಯಿಂಥ ಕಾರಾರೂಪಗಳು ತನ್ನ ಸ್ವಾಜನನೀಲತೆಯ ಉತ್ಪಾಂಗದಲ್ಲಿ ತಾಜಾತನ ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸೀಮಿತ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ, ಹೋಸ ಬಗೆಯ ಲೋಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಚರ್ಚೆಯ ದಾರಿ ಇನ್ನು ಸುಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ದಯಾ ಗಂಗನಪತ್ರಿ ಅವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಸ್ತುಕೊಂಡರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆ ತರದ ಅಲೋಚನೆಗಳು ಬರಬಲ್ಲವು. ಇಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ನಗರಲೋಕ ಏರಡೂ ಕೆಳಬಾತಿಗಳ ಹೆಚ್ಚುಗ್ರಹಿಸಿದ ಲೋಕವೇ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಶೌಚಾಲಯಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ್ನಿಂತು ಬಯಲನ್ನು ಅರಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ನಿಜವಾದ ಹೊರಜಗತ್ತನ್ನು ತೆರೆದಿದುವ ಕ್ರಮ ಒಂದು ಕಡೆಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬೆಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಸಮಾಜವೂ ಇದೆ; ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಲೋಕವೂ ಇದೆ; ಅಪ್ಪವಿಗೆ ಸೂಳಿಯಾಗುವ ಅತ್ಯಂತ ಅವಮಾನಿತ ಹೆಚ್ಚುಮಗಳೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾಗೆ; ಹೋಸ ಬಗೆಯ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಗರ ಬದುಕನ್ನು ಒಂಟಿತನದಿಂದ ನೂಕುವ ಹೆಚ್ಚು ಇಂದ್ರಾಜಿ. ‘ಕೆಳಬಾತಿ ಹೆಚ್ಚುಲೋಕ’ ದ ಹಲವು ಮಗ್ಗಿಗಳನ್ನು ದಯಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ

